ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 10. decembra 2010 *

Vo veciach T-494/08 až T-500/08 a T-509/08,

Ryanair Ltd, so sídlom v Dubline (Írsko), v zastúpení: E. Vahida a I.-G. Metaxas-Maragkidis, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: C. O'Reilly a P. Costa de Oliveira, splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

*Jazyk konania: angličtina.

ktorých predmetom je návrh na zrušenie implicitných rozhodnutí Komisie, ktorými bol žalobkyni zamietnutý prístup k určitým dokumentom týkajúcim sa konaní o preskúmaní údajnej štátnej pomoci, ktorú jej mali poskytnúť prevádzkovatelia letísk v Aarhuse (Dánsko) (vec T-494/08), Alghere (Taliansko) (vec T-495/08), ďalej letísk Berlin-Schönefeld (Nemecko) (vec T-496/08), Frankfurt-Hahn (Nemecko) (vec T-497/08), Lübeck-Blankensee (Nemecko) (vec T-498/08), Pau-Béarn (Francúzsko) (vec T-499/08), Tampere-Pirkkala (Fínsko) (vec T-500/08) a letiska v Bratislave (Slovensko) (vec T-509/08), a subsidiárne, návrh na zrušenie neskorších výslovných rozhodnutí o zamietnutí prístupu k uvedeným dokumentom,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: sudcovia S. Papasavvas (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu komory, N. Wahl a A. Dittrich,

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. júla 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 V rokoch 2002 až 2006 Komisia Európskych spoločenstiev dostala viacero sťažností v súvislosti s údajnou štátnou pomocou, ktorú mali žalobkyni, spoločnosti Ryanair Ltd, poskytnúť prevádzkovatelia letísk v Aarhuse (Dánsko), Alghere (Taliansko), ďalej letísk Berlin-Schönefeld (Nemecko), Frankfurt-Hahn (Nemecko), Lübeck-Blankensee (Nemecko), Pau-Béarn (Francúzsko), Tampere-Pirkkala (Fínsko) a letiska v Bratislave (Slovensko).

2 Navyše francúzske orgány 26. januára 2007 zaslali Komisii oznámenie, ktorým ju informovali o zmluvách, ktoré uzavrela obchodná a priemyselná komora v Pau-Béarn (Francúzsko) so žalobkyňou a s jednou z jej dcérskych spoločností.

3 V každom jednotlivom prípade Komisia začala konanie vo veci formálneho zisťovania štátnej pomoci, ktorá bola údajne žalobkyni poskytnutá. Zhrnutie týchto rozhodnutí,

ktorým boli dotknuté osoby informované o možnosti podať pripomienky, bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

4 Listom z 20. júna 2008 (vec T-509/08) a listami z 25. júna 2008 (veci T-494/08 až T-500/08) žalobkyňa požiadala Komisiu, aby jej v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) sprístupnila spisy týkajúce sa údajnej štátnej pomoci, ktorú jej mali poskytnúť prevádzkovatelia letísk v Aarhuse, Alghere, ďalej letísk Berlin-Schönefeld, Frankfurt-Hahn, Lübeck-Blankensee, Pau-Béarn, Tampere-Pirkkala a letiska v Bratislave.

5 Žalobkyňa najmä žiadala o prístup k sťažnostiam a oznámeniu, ktoré boli Komisii zaslané, k pripomienkam od tretích osôb, ku korešpondencii a k ostatným vyhláseniam medzi Komisiou, dotknutými členskými štátmi a dotknutými prevádzkovateľmi letísk, k dokumentom, ktoré dotknuté členské štáty a prevádzkovatelia letísk poskytli Komisii, a ku všetkým ostatným dokumentom nachádzajúcim sa v spisoch Komisie, vrátane analýz dokumentov uskutočnených Komisiou, k štúdiám, správam, vyšetrovacím spisom a k predbežným záverom, ktoré viedli Komisiu k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania. Žalobkyňa spresnila, že vzhľadom na to, že sa na časť dokumentov, ku ktorým žiadala prístup, vzťahovali výnimky z práva prístupu, žiadala o prístup k tým častiam týchto dokumentov, na ktoré sa uvedené výnimky nevzťahovali.

6 Listami z 10. júla 2008 (vec T-509/08), z 15. júla 2008 (vec T-499/08), zo 17. júla 2008 (veci T-496/08, T-498/08 a T-500/08), z 22. júla 2008 (veci T-494/08 a T-497/08)

a z 24. júla 2008 (vec T-495/08) Komisia zamietla prístup k dokumentom uvedeným v žiadostiach, okrem rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania uverejnených v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

7 Opakovanými žiadosťami zaevidovanými 11. augusta 2008 (vec T-509/08) a 25. augusta 2008 (veci T-494/08 až T-500/08) žalobkyňa požiadala Komisiu, aby prehodnotila svoje rozhodnutia o zamietnutí a povolila jej prístup k dokumentom uvedeným v pôvodných žiadostiach.

8 V listoch z 2. septembra 2008 (vec T-509/08) a z 15. septembra 2008 (veci T-494/08 až T-500/08) (ďalej len „prvé listy o predĺžení lehoty“) Komisia informovala žalobkyňu, že sa jej nepodarilo nazhromaždiť všetky potrebné dôkazy, aby mohla riadne a náležite vykonať analýzu žiadostí o prístup, a nemohla prijať konečné rozhodnutia. Komisia preto v každej veci predĺžila lehotu na podanie odpovede o pätnásť pracovných dní.

9 V listoch z 23. septembra 2008 (vec T-509/08) a zo 6. októbra 2008 (veci T-494/08 až T-500/08) (ďalej len „druhé listy o predĺžení lehoty“) Komisia informovala žalobkyňu, že aj napriek predĺženiu lehoty sa jej nepodarilo prijať konečné rozhodnutia a že urobí všetko potrebné, aby jej čo najskôr dala konečné odpovede.

10 V listoch z 26. septembra 2008 (vec T-509/08), z 8. októbra 2008 (vec T-495/08), z 9. októbra 2008 (vec T-494/08), z 23. októbra 2008 (vec T-499/08), z 31. októbra 2008

(vec T-500/08), z 20. novembra 2008 (vec T-496/08), zo 6. januára 2009 (vec T-498/08) a z 18. februára 2009 (vec T-497/08) (ďalej len „výslovné rozhodnutia“) Komisia informovala žalobkyňu, že jej nepovoľuje prístup k požadovaným dokumentom okrem a) troch žiadostí o predĺženie lehoty podaných dánskymi orgánmi (vec T-494/08); b) dvoch elektronických pôšt zo strany talianskych orgánov, v ktorých žiadali o predĺženie lehoty, a dvoch listov Komisie, ktorými im predĺžila lehoty (vec T-495/08); c) troch žiadostí o predĺženie lehoty podaných nemeckými orgánmi a štyroch kladných odpovedí Komisie (vec T-496/08); d) kladnej odpovede Komisie na žiadosť nemeckých orgánov o predĺžení lehoty (vec T-497/08); e) dvoch žiadostí o predĺženie lehoty podaných nemeckými orgánmi a troch kladných odpovedí Komisie (vec T-498/08); f) žiadosti francúzskych orgánov o predĺženie lehoty a listu Komisie, v ktorom tejto žiadosti vyhovela (vec T-499/08); g) dvoch žiadostí o predĺženie lehoty podaných fínskymi orgánmi a dvoch listov Komisie, ktorými povolila požadované predĺženie lehôt (vec T-500/08), a h) dvoch žiadostí o predĺženie lehoty podaných slovenskými orgánmi (vec T-509/08).

11 Komisia v podstate konštatovala, že na všetky ostatné dokumenty uvedené v žiadostiach sa v celom ich rozsahu vzťahujú výnimky stanovené v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 (výnimka týkajúca sa ochrany cieľov inšpekcií, vyšetrovania a kontroly), a v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001 (výnimka týkajúca ochrany rozhodovacieho procesu pred prijatím rozhodnutia). Komisia navyše usúdila, že na niektoré dokumenty sa takisto vzťahujú výnimky stanovené v článku 4 ods. 2 prvej zarážke (výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov), článku 4 ods. 3 druhom pododseku (výnimka týkajúca sa ochrany rozhodovacieho procesu po prijatí rozhodnutia) a vo veciach T-494/08, T-496/08, T-497/08, T-499/08 a T-500/08 výnimky stanovené v článku 4 ods. 2 druhej zarážke (výnimka týkajúca sa ochrany právneho poradenstva) nariadenia č. 1049/2001. Komisia takisto usúdila, že žiaden prevažujúci verejný záujem neodôvodňuje zverejnenie dokumentov a že žiadny čiastočný prístup nie je možný, pretože na tieto dokumenty sa v celom ich rozsahu vzťahujú aspoň dve výnimky.

Konanie a návrhy účastníkov konania

12 Návrhmi doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. novembra 2008 (vec T-509/08) a 14. novembra 2008 (veci T-494/08 až T-500/08) žalobkyňa podala tieto žaloby.

13 Listami z 22. decembra 2008, 9. januára a 20. februára 2009 žalobkyňa po tom, čo jej boli doručené výslovné rozhodnutia prijaté Komisiou, požiadala, aby jej bolo umožnené zmeniť jej žalobné návrhy a dôvody vo veciach T-496/08, T-498/08 a T-497/08. Súd prvého stupňa týmto žiadostiam vyhovel 29. januára a 26. marca 2009.

14 Listom zo 14. augusta 2009 žalobkyňa požiadala o spojenie vecí T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-497/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 a T-509/08, ako aj o to, aby bolo rozhodnuté o opatreniach na zabezpečenie priebehu konania.

15 Uznesením zo 14. októbra 2009 predseda ôsmej komory Súdu prvého stupňa nariadil spojenie vecí na účely ústnej časti konania.

16 Uznesením z 25. novembra 2009 predseda ôsmej komory Súdu prvého stupňa na základe článku 65 písm. b), článku 66 ods. 1 a článku 67 ods. 3 tretieho pododseku Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa nariadil, aby mu Komisia predložila všetky dokumenty, ku ktorým odmietla prístup. Komisia mu v súvislosti s touto žiadosťou vyhovela.

17 Listom z 12. marca 2010 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku položil účastníkom konania písomné otázky, na ktoré odpovedali v stanovenej lehote.

18 Keďže sa dotknuté veci týkali rovnakého výkladu, o aký ide vo veci C-139/07 P, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, o ktorej rozhodoval Súdny dvor, predseda ôsmej komory Všeobecného súdu uznesením z 12. apríla 2010 v súlade s článkom 54 tretím odsekom Štatútu Súdneho dvora a článkom 77 písm. a) rokovacieho poriadku po vypočutí účastníkov konania rozhodol prerušiť konanie v týchto veciach až do vyhlásenia rozsudku Súdneho dvora.

19 Dňa 29. júna 2010 Súdny dvor vydal rozsudok vo veci Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, Zb. s. I-5885).

20 Prednesy a odpovede účastníkov konania na otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní 7. júla 2010. Účastníci konania uviedli najmä svoje pripomienky k už citovanému rozsudku Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau a jeho dôsledky na prejednávané veci.

21 Všeobecný súd usudzuje, že je potrebné spojiť veci T-494/05 až T-500/08 a T-509/08 na účely vyhlásenia rozsudku, pričom účastníci konania boli v tejto súvislosti vypočutí na pojednávaní v súlade s článkom 50 rokovacieho poriadku.

22 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— jednak zrušil implicitné rozhodnutia a jednak vyhlásil výslovné rozhodnutia vo veciach T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 a T-509/08 za neplatné a výslovné rozhodnutie vo veci T-497/08 za rozhodnutie bez právneho účinku,

— subsidiárne, zrušil výslovné rozhodnutia,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

23 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žaloby ako neprípustné v rozsahu, v akom sa v nich navrhuje zrušenie napadnutých implicitných rozhodnutí,

— zamietol žaloby ako nedôvodné,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. *O prvom žalobnom návrhu týkajúcom sa jednak zrušenia implicitných rozhodnutí a jednak vyhlásenia výslovných rozhodnutí vo veciach T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 a T-509/08 za neplatné a výslovné rozhodnutie vo veci T-497/08 za rozhodnutie bez právneho účinku*

Tvrdenia účastníkov konania

24 Žalobkyňa sa domnieva, že prvé listy o predĺžení lehoty porušujú článok 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, pretože po prvé boli zaslané v posledný deň lehoty stanovenej v článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 (ďalej len „pôvodná lehota“) a po druhé neobsahujú podrobné odôvodnenie. Domnieva sa teda, že k implicitnému odmietnutiu udelenia prístupu zo strany Komisie došlo po uplynutí pôvodnej lehoty.

25 Žalobkyňa dodáva, že v každom prípade, aj keby boli prvé listy o predĺžení lehoty považované za dostatočné na predĺženie pôvodnej lehoty, pred uplynutím predĺženej lehoty nebolo prijaté žiadne výslovné rozhodnutie. Žalobkyňa dospela k záveru, že vzhľadom na to, že Komisia výslovne neodpovedala v lehotách stanovených v člán-

ku 8 nariadenia č. 1049/2001, existujú teda implicitné rozhodnutia o zamietnutí povolenia prístupu k dokumentom.

26 Žalobkyňa tvrdí, že má záujem na zrušení implicitných rozhodnutí. Výslovné rozhodnutia sú totiž neplatné alebo sú nanajvýš jednoduchým opakovaním implicitných rozhodnutí, a teda nemajú nijaký dodatočný právny účinok. Aby neboli výslovné rozhodnutia len opakovanými rozhodnutiami, podľa žalobkyne bolo potrebné, aby sa ich obsah podstatne odlišoval od obsahu zápornej odpovede. V prejednávanej veci to tak však nie je.

27 Žalobkyňa uvádza, že má záujem na konaní proti implicitným rozhodnutiam, aby sa zabránilo tomu, že Komisia bude v budúcnosti opätovne porušovať svoju povinnosť odpovedať v stanovených lehotách, a aby sa chránila právna istota žiadateľov o prístup k dokumentom.

28 Komisia usudzuje, že vysvetlenie uvedené v prvých listoch o predĺžení lehoty je dostatočné na to, aby mohla žalobkyňa porozumieť dôvodu, pre ktorý nemohla odpovedať pred uplynutím pôvodnej lehoty. Komisia teda tým, že predĺžila pôvodnú lehotu, neporušila článok 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

29 Komisia ďalej tvrdí, že nemohla dať konečnú odpoveď pred uplynutím lehoty. Konštatuje pritom, že z dôvodu ôsmich žiadostí o prístup k dokumentom, ktoré žalobkyňa podala naraz, a aby mohla zosúladiť záujmy žiadateľa a zásadu riadnej správy vecí

verejných, bola oprávnená predĺžiť lehoty presne stanovené v článkoch 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 a preskúmať žiadosti v primeranej lehote.

30 Komisia sa domnieva, že prijatím ôsmich výslovných rozhodnutí od 8. októbra 2008 do 18. februára 2009 v prejednávanej veci náležite zohľadnila záujem žalobkyne. Tvrdí preto, že v deň podania žaloby neexistovalo žiadne implicitné rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom žaloby.

31 Za predpokladu, že by implicitné rozhodnutia existovali, Komisia sa domnieva, že žaloby podané proti týmto aktom sú neprípustné, lebo implicitné rozhodnutia boli nahradené výslovnými rozhodnutiami. Žalobkyňa teda stratila záujem na konaní proti implicitným rozhodnutiam, lebo ich zrušenie jej nemôže priniesť prospech. Zrušenie implicitných rozhodnutí môže mať totiž za následok len povinnosť prijať výslovné rozhodnutia týkajúce sa tých istých dokumentov, k čomu už v prejednávanej veci došlo.

32 Komisia tvrdí, že výslovné rozhodnutia nie sú opakované implicitné rozhodnutia, lebo skúmajú situáciu žalobkyne, odôvodňujú odmietnutie prístupu k niektorým požadovaným dokumentom a povoľujú prístup k určitým dokumentom.

Posúdenie Všeobecným súdom

33 V prvom rade treba uviesť, že článok 8 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje:

„1. Opakovaná žiadosť sa bezodkladne spracuje. Do 15 pracovných dní od zaevidovania takejto žiadosti orgán buď povolí prístup k požadovanému dokumentu a v danej lehote poskytne prístup v súlade s článkom 10, alebo písomne oznámi dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti. V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti orgán informuje žiadateľa o opravných prostriedkoch, ktoré má k dispozícii, a to začatie súdneho konania proti orgánu a/alebo sťažnosť ombudsmanovi v súlade s podmienkami stanovenými v príslušných článkoch 230 [ES] a 195 [ES].

2. Vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov, sa lehota ustanovená v odseku 1 môže predĺžiť o 15 pracovných dní za podmienky, že žiadateľovi sa táto skutočnosť vopred oznámi a poskytne sa mu podrobné odôvodnenie.

3. Ak sa orgánu nepodarí odpovedať na žiadosť v stanovenej lehote, považuje sa to za zápornú odpoveď a podľa príslušných ustanovení Zmluvy o ES má žiadateľ nárok začať súdne konanie proti orgánu a/alebo podať sťažnosť ombudsmanovi.“

34 Pokiaľ ide predovšetkým o platnosť prvého predĺženia lehoty na podanie odpovede zo strany Komisie, treba po prvé konštatovať, že Komisia rozhodovala o ôsmich žiadostiach o prístup k dokumentom, ktoré boli podané takmer súčasne, pričom išlo celkovo o 377 dokumentov od toho istého žiadateľa a týkali sa vzájomne súvisiacich vecí. Žiadosti sa teda týkali veľkého počtu dokumentov.

35 Po druhé treba uviesť, že Komisia poslala prvé listy o predĺžení lehoty žalobkyni faxom v posledný deň pôvodnej lehoty.

36 Po tretie je potrebné uviesť, že v prvých listoch o predĺžení lehoty Komisia vysvetlila, že o žiadostiach sa rozhoduje, ale že nie je schopná zhromaždiť všetky potrebné dokumenty, aby mohla prijať konečné rozhodnutie. Komisia takisto vo veciach T-494/08 až T-500/08 pripomenula, že žalobkyňa podala naraz sedem opakovaných žiadostí o prístup k dokumentom. Za týchto podmienok musela žalobkyňa pochopiť výnimočné dôvody predĺženia lehoty v každej veci. Odôvodnenie je teda dostatočne detailné.

37 Vzhľadom na uvedené možno dospieť k záveru, že prvé listy o predĺžení lehoty sú v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 a bola nimi platne predĺžená pôvodná lehota pätnástich pracovných dní tak, že žiadne implicitné rozhodnutie nebolo po uplynutí pôvodnej lehoty prijaté.

38 Čo sa týka druhých listov o predĺžení lehoty, treba uviesť, že podľa článku 8 nariadenia č. 1049/2001 mohla Komisia predĺžiť pôvodnú lehotu len raz, pričom po uplynutí predĺženej lehoty sa implicitné rozhodnutie o zamietnutí prístupu považuje za prijaté.

39 V tejto súvislosti treba uviesť, že lehota stanovená v článku 8 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 má záväzný charakter (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 19. januára 2010, Co-Frutta/Komisia, T-355/04 a T-446/04, Zb. s. II-1, body 60 a 70) a nemožno ju predĺžiť v rozpore s okolnosťami stanovenými v článku 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 lebo inak by tento článok bol pozbavený potrebného účinku z dôvodu, že by žiadateľ nevedel, kedy môže podať opravný prostriedok alebo sťažnosť podľa článku 8 ods. 3 uvedeného nariadenia (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 21. apríla 2005, Housieaux, C-186/04, Zb. s. I-3299, bod 26).

40 Na základe druhých listov o predĺžení lehoty preto nebolo možné platne predĺžiť lehoty. V každej veci treba teda neexistenciu odpovede zo strany Komisie po uplynutí predĺženej lehoty považovať za implicitné rozhodnutie o zamietnutí prístupu k dokumentom.

41 Treba pritom pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je prípustná len v rozsahu, v akom žalobca má záujem na zrušení napadnutého aktu (pozri rozsudok Co-Frutta/Komisia, už citovaný, bod 40 a tam citovanú judikatúru).

42 Záujem žalobcu na konaní musí vzhľadom na predmet žaloby existovať v štádiu podania tejto žaloby, inak je neprípustná (rozsudok Co-Frutta/Komisia, už citovaný, bod 41).

43 Navyše záujem na konaní musí pretrvávať až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, inak musí byť konanie zastavené, čoho predpokladom je podmienka, aby výsledok konania priniesol prospech strane, ktorá žalobu podala (pozri rozsudok Co-Frutta/Komisia, už citovaný, bod 43 a tam citovanú judikatúru).

44 Ak však v priebehu konania žalobcov záujem na konaní zanikne, rozhodnutie Všeobecného súdu vo veci samej žalobcovi neprinesie žiaden prospech (pozri rozsudok Co-Frutta/Komisia, už citovaný, bod 44 a tam citovanú judikatúru).

45 V prejednávanej veci, pokiaľ ide po prvé o návrh na zrušenie implicitných rozhodnutí, ktoré vznikli po uplynutí predĺženej lehoty, treba uviesť, že Komisia prijatím výslovných rozhodnutí *de facto* zrušila uvedené implicitné rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Co-Frutta/Komisia, už citovaný, bod 45).

46 Je však potrebné uviesť, že prípadné zrušenie implicitných rozhodnutí z dôvodu vady týkajúcej sa formálnej stránky môže viesť len k prijatiu nových rozhodnutí, rovnakých, pokiaľ ide o podstatu vecí, ako sú výslovné rozhodnutia. Okrem toho skúmanie žaloby proti implicitným rozhodnutiam nemožno odôvodniť ani zámerom vyhnúť sa tomu, aby sa opakovala vytýkaná protiprávnosť v zmysle bodu 50 rozsudku zo 7. júna 2007, Wunenburger/Komisia (C-362/05 P, Zb. s. I-4333), ani zámerom uľahčiť tým prípadné žaloby o náhradu škody, lebo uvedené ciele možno dosiahnuť skúmaním žalôb proti výslovným rozhodnutiam (pozri v tomto zmysle rozsudok Co-Frutta/Komisia, už citovaný, bod 46 a tam citovanú judikatúru).

47 Z toho vyplýva, že žaloby vo veciach T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 a T-509/08 sú neprípustné v rozsahu, v akom smerujú proti dotknutým implicitným rozhodnutiam uvedeným v bode 40 vyššie, lebo žalobkyňa stratila záujem na konaní proti týmto rozhodnutiam z dôvodu prijatia výslovných rozhodnutí, ktorých zrušenie subsidiárne navrhuje, pred podaním týchto žalôb.

48 Takisto nie je potrebné rozhodnúť o žalobách vo veciach T-496/08, T-497/08 a T-498/08 v rozsahu, v akom boli podané proti dotknutým implicitným rozhodnutiam, lebo žalobkyňa stratila záujem na konaní proti týmto rozhodnutiam z dôvodu prijatia výslovných rozhodnutí, ktorých zrušenie subsidiárne navrhuje, pred podaním týchto žalôb.

49 Pokiaľ ide po druhé o údajnú neexistenciu výslovných rozhodnutí, treba pripomenúť, že ako neexistujúce možno kvalifikovať len akty, ktoré sú poznačené zvlášť závažnými a zjavnými vadami (rozsudok Súdneho dvora z 26. februára 1987, Consorzio Cooperative d'Abruzzo/Komisia, 15/85, Zb. s. 1005, bod 10). Závažnosť dôsledkov, ktoré sú spojené s konštatovaním neexistencie aktu inštitúcií, predpokladá, aby z dôvodu právnej istoty k takému konštatovaniu došlo len v krajných prípadoch (rozsudky Súdneho dvora z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i., C-137/92 P, Zb. s. I-2555, bod 50, a z 8. júla 1999, Hüls/Komisia, C-199/92 P, Zb. s. I-4287, bod 86).

50 V prejednávanej veci však samotná skutočnosť, že napadnuté výslovné rozhodnutia boli prijaté po uplynutí lehoty stanovenej v článku 8 nariadenia č. 1049/2001, nezbavuje Komisiu právomoci prijať rozhodnutie (pozri v tomto zmysle rozsudok Co-Frutta/Komisia, už citovaný, body 56 až 59). Navyše z bodov 53 až 103 tohto rozsudku vyplýva, že výslovné rozhodnutia nie sú poznačené žiadnou vadou.

51 Návrhy smerujúce k tomu, aby bola určená neexistencia výslovných rozhodnutí, treba preto zamietnuť. Z bodov 45 až 50 tohto rozsudku takisto vyplýva, že návrhy týkajúce sa vyhlásenia výslovného rozhodnutia vo veci T-497/08 za rozhodnutie bez právneho účinku, treba zamietnuť.

52 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvý žalobný návrh treba zamietnuť.

2. *O druhom žalobnom návrhu týkajúcom sa zrušenia výslovných rozhodnutí*

53 Subsidiárne sa žalobkyňa domáha zrušenia výslovných rozhodnutí, pričom uvádza dva žalobné dôvody založené jednak na porušení článku 4 nariadenia č. 1049/2001 a jednak na porušení povinnosti odôvodnenia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 nariadenia č. 1049/2001

54 Žalobkyňa na podporu tohto žalobného dôvodu uvádza, že Komisia pri uplatnení uvedených výnimiek neurobila individuálne a konkrétne preskúmanie dokumentov, nepreukázala, že ich sprístupnenie skutočne naruší záujmy chránené týmito výnimkami, a nezohľadnila prevažujúci verejný záujem, ktorý odôvodňuje ich sprístupne-

nie. Žalobkyňa ďalej vytýka Komisii, že k uvedeným dokumentom nepovolila čiastočný prístup.

55 Všeobecný súd v tejto súvislosti považuje za vhodné najprv preskúmať Komisiou uplatnenú výnimku vzťahujúcu sa na ochranu cieľov vyšetrovania.

O výnimke vzťahujúcej sa na ochranu cieľov vyšetrovania stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001

— Tvrdenia účastníkov konania

56 Žalobkyňa sa domnieva, že právo prístupu k dokumentom stanovené nariadením č. 1049/2001 je základnou zásadou a že výnimky, ktoré sa naň uplatňujú, treba vykladať doslovne. Usudzuje, že toto právo prístupu k dokumentom musí oprávňovať sprístupnenie spisu týkajúceho sa vyšetrovania v oblasti štátnej pomoci, aj keď je žiadateľom príjemca dotknutej pomoci.

57 Žalobkyňa tvrdí, že rozhodovanie o žiadosti o prístup k dokumentom a predovšetkým prípadné uplatnenie výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 musí byť predmetom individuálneho a konkrétneho preskúmania okrem prípadu, že vzhľadom na osobitosti prejednávanej veci je zjavné, že musí byť prístup zamietnutý, alebo v opačnom prípade, musí byť povolený. Je to tak najmä v prípade, že na určité dokumenty by sa zjavne v celom ich rozsahu vzťahovala výnimka z práva prístupu,

alebo v opačnom prípade by boli v celom ich rozsahu zjavne sprístupniteľné, alebo za rovnakých okolností by už boli predmetom konkrétneho a individuálneho posúdenia zo strany Komisie.

58 Podľa žalobkyne sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia, lebo individuálne a konkrétne nepreskúmala dokumenty, ktoré uviedla vo svojich žiadostiach, hoci neexistovala žiadna osobitná okolnosť odôvodňujúca neuskutočnenie tohto preskúmania. Ani uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže, ani existenciu prebiehajúceho vyšetrovania nemožno totiž podľa žalobkyne považovať za osobitné okolnosti oprávňujúce vykonať všeobecné preskúmanie.

59 Žalobkyňa sa domnieva, že Komisia sa uspokojila s abstraktným a všeobecným preskúmaním administratívnych spisov bez toho, aby na účely uplatnenia výnimiek z práva prístupu k dokumentom uviedla konkrétne dokumenty a ich obsah.

60 Pokiaľ ide najmä o výnimku vzťahujúcu sa na ochranu cieľov vyšetrovania stanovenú v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, žalobkyňa sa domnieva, že vysvetlenia Komisie s cieľom odôvodniť uplatnenie uvedenej výnimky na takmer všetky požadované dokumenty sú nejasné, opakujúce sa, všeobecné a možno ich uplatniť na akýkoľvek spis týkajúci sa vyšetrovania či už v oblasti štátnej pomoci, alebo v inej oblasti.

61 Navyše tvrdenia Komisie vychádzajú z nesprávneho výkladu cieľov vyšetrovania v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Sprístupnenie

požadovaných dokumentov napomáha tomuto cieľu tak, že dovoľuje tretím osobám získať informácie, ktorými disponuje Komisia, aby mohli predložiť svoje pripomienky.

62 Vzhľadom na tvrdenia Komisie sa žalobkyňa okrem toho domnieva, že nebezpečenstvo, že prístup k dokumentom naruší ciele vyšetrovania, je čisto hypotetické a nezdá sa, že ho možno odôvodnene predvídať.

63 Žalobkyňa sa najmä domnieva, že určité dokumenty jej mohli byť zaslané bez toho, aby sa tým oslabila dôvera členských štátov alebo prevádzkovateľov letísk v rámci ich spolupráce s Komisiou.

64 Žalobkyňa preto usudzuje, že jej mohli byť zaslané v celom ich rozsahu tieto dokumenty: vo veci T-494/08 tri listy Komisie ako odpoveď na listy priložené k výslovnému rozhodnutiu; vo veci T-495/08 žiadosť o predĺženie lehôt talianskych orgánov z 30. júla 2004 a dokumenty, ktoré si vzájomne poskytli žalobkyňa a Komisia, ktoré už boli spomenuté v rozsudku Súdu prvého stupňa z 10. mája 2006, Air One/Komisia (T-395/04, Zb. s. II-1343); vo veci T-496/08 žiadosť nemeckých orgánov zodpovedajúca listu o predĺžení lehoty z 22. apríla 2008; vo veci T-497/08 žiadosť o predĺženie lehoty zo strany nemeckých orgánov, ktorá zodpovedá listu priloženému k výslovnému rozhodnutiu z 18. februára 2009; vo veci T-498/08 žiadosť nemeckých orgánov zodpovedajúca listu o predĺžení lehoty z 21. novembra 2007; vo veci T-499/08 korešpondencia týkajúca sa uskutočnenia schôdze medzi riaditeľom obchodnej a priemyselnej komory v Pau-Béarn a Komisiou; vo veci T-500/08 elektronická pošta poslaná 24. marca 2003 zo strany [A.] niektorým leteckým spoločnostiam; vo veci T-509/08 korešpondencia týkajúca sa vyňatia dôverných informácií z rozhodnutia o začatí konania vo

veci formálneho zisťovania. Žalobkyňa poukazuje na to, že v administratívnom spise existujú ďalšie podobné dokumenty, ku ktorým by jej mal byť povolený prístup.

65 Žalobkyňa dodáva, že v súvislosti s každou vecou jej mali byť aspoň čiastočne zaslané pripomienky prevádzkovateľov letísk alebo ostatných tretích osôb bez toho, aby sa tým narušilo vyšetrovanie.

66 Žalobkyňa na pojednávaní poznamenala, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré uviedla v súvislosti s dokumentmi taxatívne vymedzenými v bode 64 vyššie, preukázala, že na požadované dokumenty sa nevzťahovala všeobecná domnienka, podľa ktorej by ich sprístupnenie v zásade narušilo ciele vyšetrovania. Žalobkyňa takisto uviedla, že podľa nej sa takáto domnienka nevzťahovala na interné dokumenty Komisie.

67 Dodala, že možno len ťažko preukázať, že sa na niektorý dokument nevzťahovala domnienka uvedená v bode 63 vyššie, lebo žiadateľ vôbec nemal prístup k obsahu administratívnych spisov Komisie. Vyzvala preto Všeobecný súd, aby zistil, či v administratívnych spisoch, ku ktorým požiadala o prístup, existujú ešte iné dokumenty podobné dokumentom uvedeným v bode 64 vyššie.

68 Žalobkyňa sa nakoniec domnieva, že existujú dva dôvody prevažujúceho verejného záujmu na to, aby jej bol povolený prístup k dokumentom. Uvádza jednak základné právo na obranu a všeobecnejšie prístup k spravodlivým administratívnym konaniam a jednak zásady otvorenosti a transparentnosti stanovené v Zmluve, ako aj cieľ nariadenia č. 1049/2001, ktorým je „čo najúčinnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom“. Dopĺňa, že jej konanie môže poslúžiť záujmom spotrebiteľov

v oblasti leteckej dopravy, čo je verejným záujmom. Žalobkyňa takisto poukazuje na to, že judikatúra nikde neuvádza, že zásady otvorenosti a transparentnosti nemožno uplatniť na iné konania, ako sú tie, v ktorých inštitúcie vystupujú ako normotvorcovia.

69 Komisia navrhuje zamietnuť všetky tieto výhrady.

— Posúdenie Všeobecným súdom

70 Na účely výkladu výnimky stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 treba prihliadnuť na skutočnosť, že iné dotknuté osoby v konaniach o preskúmaní štátnej pomoci než dotknutý členský štát nemajú právo nahliadať do dokumentov založených v administratívnom spise Komisie, a teda uznať existenciu všeobecnej domnienky, podľa ktorej sprístupnenie dokumentov založených v administratívnom spise v zásade porušuje ochranu cieľov vyšetrovania (rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 61).

71 Komisia teda mohla podľa článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 zamietnuť prístup ku všetkým dokumentom súvisiacim s konaním o preskúmaní štátnej pomoci, a to bez toho, aby predtým vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie týchto dokumentov (rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 67).

72 Všeobecná domnienka uvedená v bode 70 vyššie (ďalej len „všeobecná domnienka“) nevylučuje právo uvedených dotknutých osôb preukázať, že na daný dokument, ktorého sprístupnenie sa požaduje, sa uvedená domnienka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci sprístupnenie uvedeného dokumentu podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 62).

73 V prejednávanej veci treba po prvé uviesť, že hoci niektoré dokumenty boli označené alebo zaradené do kategórií, žiadosti podané žalobkyňou sa v skutočnosti týkajú všetkých administratívnych spisov týkajúcich sa preskúmania údajnej štátnej pomoci poskytnutej viacerými prevádzkovateľmi letísk. Na požadované dokumenty sa teda v zásade vzťahuje všeobecná domnienka.

74 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne spočívajúce v tom, že na interné dokumenty Komisie nemožno uplatniť všeobecnú domnienku, treba uviesť, že Súdny dvor v už citovanom rozsudku Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau uplatnil všeobecnú domnienku na administratívne spisy, ktoré obsahovali interné dokumenty Komisie. Tvrdenie žalobkyne preto treba zamietnuť.

75 Po druhé treba uviesť, že čo sa týka zreteľne a individuálne označených dokumentov v opakovaných žiadostiach, čiže sťažností a oznámenia francúzskych orgánov (T-499/08), žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenie, ktorým by preukázala, že sa na ne nevzťahuje všeobecná domnienka.

76 Okrem toho, pokiaľ ide o všeobecné odkazy v opakovaných žiadostiach žalobkyne na dokumenty, ktoré boli obsiahnuté v rozhodnutiach o začatí konaní vo veci formálneho zisťovania a uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*, je potrebné uviesť, že

na tieto dokumenty bolo poukázané len všeobecne, demonštratívne, s cieľom podporiť argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej je neprijateľné, aby sa výnimka vzťahujúca sa na ochranu cieľov vyšetrovania uplatňovala na všetky dokumenty založené v spise v celom ich rozsahu.

77 Hoci aj za predpokladu, že by bolo možné odvolanie sa na tieto dokumenty považovať za žiadosť o sprístupnenie niektorého dokumentu v zmysle článku 72 vyššie, tvrdenia žalobkyne sú veľmi nejasné a všeobecné, aby sa dalo preukázať, že sa na tieto dokumenty nevzťahuje všeobecná domnienka.

78 Je potrebné preto konštatovať, že žalobkyňa vo svojich opakovaných žiadostiach neposkytla žiaden dôkaz, ktorý by umožnil vylúčiť uplatnenie všeobecnej domnienky.

79 Skutočnosť, že žalobkyňa v štádiu podania žaloby alebo vykonania zmeny návrhov označila dokumenty, o ktorých sa domnieva, že by mali byť sprístupnené z dôvodu ich čisto administratívneho obsahu, nemôže spochybniť toto posúdenie.

80 Tieto dokumenty totiž neboli zreteľne a individuálne označené v opakovaných žiadostiach, ale až po prijatí výslovných rozhodnutí. Keďže neexistujú žiadosti, ktoré by sa osobitne týkali týchto dokumentov v opakovaných žiadostiach, možno konštatovať, že Komisia nebola povinná urobiť ich individuálne a konkrétne preskúmanie vo výslovných rozhodnutiach a mohla uplatniť všeobecnú domnienku, podľa ktorej by ich sprístupnenie narušilo ciele vyšetrovania.

81 Po tretie je potrebné konštatovať, že tvrdenie žalobkyne spočívajúce v tom, že právo na obranu odôvodňuje sprístupnenie dokumentov, sa musí zamietnuť. Z judikatúry totiž vyplýva, že konanie vo veci štátnej pomoci je začatím konania proti členskému štátu a príjemca pomoci sa preto nemôže domáhať práv na obranu počas konania o preskúmaní (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, body 81 a 82, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2002, Government of Gibraltar/Komisia, T-195/01 a T-207/01, Zb. s. II-2309, bod 144).

82 Žalobkyňa navyše nepreukázala, v čom sú zásady otvorenosti a transparentnosti, ako aj záujem spotrebiteľov v oblasti leteckej dopravy dôležitejšie než všeobecný záujem na ochrane cieľov vyšetrovania stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

83 Komisia preto z právneho hľadiska správne dospela k záveru, že chýba prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci sprístupnenie dokumentov.

84 Z uvedeného vyplýva, že Komisia na zamietnutie prístupu k dokumentom uvedeným v žiadostiach žalobkyne z právneho hľadiska správne uplatnila výnimku stanovenú v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, pretože žalobkyňa nepreukázala, že všeobecná domnienka sa nevzťahuje na sprístupnenie, ani že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci sprístupnenie dokumentov uvedených v jej žiadostiach. Keďže uvedená výnimka sa vzťahuje na všetky dokumenty, ku ktorým bol prístup zamietnutý, nie je potrebné preskúmať tvrdenia žalobkyne týkajúce sa ostatných výnimiek uvedených vo výslovných rozhodnutiach.

O zamietnutí čiastočného prístupu k dokumentom uvedeným v žiadosti žalobkyne

— Tvrdenia účastníkov konania

85 Žalobkyňa sa domnieva, že vysvetlenie Komisie o zamietnutí čiastočného prístupu k dokumentom, ktoré spočíva v tom, že „žiaden čiastočný prístup nemožno povoliť, ak sa na odmietnuté dokumenty vzťahujú aspoň dve uvedené výnimky", je nadbytočné a všeobecné. Toto tvrdenie nepostačuje požiadavkám konkrétneho a individuálneho preskúmania, pretože pre každý jednotlivý dokument neuvádza dôvody, ktoré sa naň presne vzťahujú. Žalobkyňa sa navyše domnieva, že zamietnutie čiastočného prístupu k dokumentom porušuje zásadu proporcionality.

86 Komisia navrhuje zamietnutie tejto výhrady.

— Posúdenie Všeobecným súdom

87 Ako bolo pripomenuté v bode 70 vyššie, existuje všeobecná domnienka, podľa ktorej by sprístupnenie dokumentov založených v administratívnom spise Komisie týkajúcom sa konania o preskúmaní štátnej pomoci v zásade narušilo ochranu cieľov vyšetrovania.

88 V súvislosti s jednotlivými kategóriami dokumentov žalobkyňa v týchto opakovaných žiadostiach pritom len tvrdí, že tieto dokumenty obsahujú časti, ktoré je možné sprístupniť bez toho, aby sa tým narušila ochrana cieľov vyšetrovania.

89 Žalobkyňa v súvislosti s danými dokumentmi teda neuvádza dôkaz, ktorým by preukázala, že na časť týchto dokumentov sa nevzťahuje všeobecná domnienka (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 70).

90 Z toho vyplýva, že na dokumenty sa v celom ich rozsahu vzťahuje všeobecná domnienka a že vzhľadom na túto skutočnosť je tvrdenie založené na porušení zásady proporcionality neúčinné.

91 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisia z právneho hľadiska správne zamietla povolenie čiastočného prístupu k požadovaným dokumentom.

O druhom žalobnom dôvode založenom na povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

92 Žalobkyňa sa domnieva, že vysvetlenia, ktoré podala Komisia k dôvodom zamietnutia prístupu k dokumentom, nie sú vhodne odôvodnené, lebo si odporujú a sú nedostatočné. Žalobkyňa totiž usudzuje, že všeobecná a abstraktná analýza urobená

Komisiou vo výslovných rozhodnutiach nedovoľuje preukázať, že na každý dokument sa vzťahuje uvedená výnimka a že je skutočne nevyhnutná ochrana.

93 Žalobkyňa ďalej tvrdí, že Komisia nepreukázala existenciu osobitných okolností, ktoré by dovoľovali vyhnúť sa konkrétnemu preskúmaniu požadovaných dokumentov.

94 Nakoniec žalobkyňa tvrdí, že odôvodnenie urobené Komisiou nie je úplné, pretože je zrejmé, že Komisia zamietla prístup k dokumentom, ktorý nepredstavoval žiadne nebezpečenstvo narušenia záujmov chránených výnimkami z práva prístupu k dokumentom.

95 Komisia sa k tomuto bodu jednoznačne nevyjadruje.

Posúdenie Všeobecným súdom

96 Podľa ustálenej judikatúry z odôvodnenia požadovaného článkom 253 ES musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá prijala akt, ktoré dovolia dotknutým subjektom poznať dôvody prijatého opatrenia a brániť svoje práva a príslušnému súdnemu orgánu vykonať preskúmanie. Nevyžaduje sa pritom, aby odôvodnenie vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti. Otázka, či odôvodnenie aktu zodpovedá týmto požiadavkám, musí byť totiž posudzovaná nielen vzhľadom na znenie aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych predpisov upravujúcich

dotknutú oblasť (pozri rozsudok Co-Frutta/Komisia, už citovaný, body 99 a 100 a tam citovanú judikatúru).

97 Ďalej treba pripomenúť, že porušenie povinnosti odôvodnenia je žalobným dôvodom založeným na porušení podstatných formálnych náležitostí odlišným od žalobného dôvodu spočívajúceho v nesprávnosti odôvodnenia rozhodnutia, ktorého preskúmanie spadá do oblasti posúdenia dôvodnosti toho rozhodnutia (pozri rozsudok Súdneho z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 67; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. júna 2009, Qualcomm/Komisia, T-48/04, Zb. s. II-2029, bod 179).

98 V prejednávanej veci Komisia vo výslovných rozhodnutiach označila množstvo dokumentov uvedených v žiadostiach žalobkyne a rozdelila ich na kategórie.

99 Komisia povolila žalobkyni prístup k niektorým dokumentom a na odôvodnenie zamietnutia prístupu k ostatným dokumentom uviedla najmä, že vzhľadom na to, že sa týkajú konaní o preskúmaní štátnej pomoci, vzťahuje sa na ne výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001. Komisia spresnila, že sprístupnením dokumentov by sa narušila dôvera zo strany členských štátov a tretích osôb, pričom by sa ohrozili aj prebiehajúce vyšetrovania.

100 Z výslovných rozhodnutí teda vyplýva, že Komisia na jednej strane vysvetlila žalobkyni, na ktoré dokumenty sa vzťahuje výnimka, a dôvod, pre ktorý sa na prejednávanú vec uplatnila táto výnimka, a na druhej strane umožnila Všeobecnému súdu vykonať preskúmanie.

101 Okrem toho je potrebné uviesť, že tvrdenia žalobkyne vzhľadom na neuskutočnenie individuálneho a konkrétneho preskúmania dokumentov sa týkajú dôvodnosti výslovných rozhodnutí, a boli teda preskúmané v rámci prvého žalobného dôvodu týkajúceho sa zrušenia uvedených rozhodnutí.

102 Žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia treba preto zamietnuť, pričom nie je nutné rozhodnúť o tvrdeniach žalobkyne týkajúcich sa odôvodnenia ostatných uvedených výnimiek, keďže výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 sa vzťahuje na všetky dokumenty, ktorých sprístupnenie bolo zamietnuté, a stačí na odôvodnenie zamietnutia.

103 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba žaloby zamietnuť v rozsahu, v akom sa v nich navrhuje zrušenie výslovných rozhodnutí.

O trovách

104 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Okrem toho podľa článku 87 ods. 6 rokovacieho poriadku, ak Všeobecný súd konanie vo veci zastavil, rozhodne o náhrade trov konania podľa vlastnej úvahy.

105 Keďže žalobkyňa nemala vo veciach T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 a T-509/08 úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu vlastných trov konania a na náhradu trov vzniknutých Komisii v súlade s návrhom, ktorý v tomto zmysle podala Komisia.

106 Okrem toho je nutné konštatovať, že zastavenie konania vo veciach T-496/08, T-497/08 a T-498/08 v rozsahu, v akom smerujú k zrušeniu implicitných rozhodnutí, vyplýva zo skutočnosti, že Komisia prijala výslovné rozhodnutie po uplynutí lehôt stanovených v článku 8 nariadenia č. 1049/2001 a po podaní žalôb v týchto veciach. Hoci žalobkyňa nemala úspech vo svojich žalobách proti dotknutým výslovným rozhodnutiam, je z vyššie uvedeného dôvodu potrebné rozhodnúť, že Komisia znáša okrem vlastných trov konania aj trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni vo veciach T-496/08, T-497/08 a T-498/08.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Veci T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-497/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 a T-509/08 sú spojené na účely tohto rozsudku.

2. Žaloby sú neprípustné v rozsahu, v akom sú podané proti implicitným rozhodnutiam o zamietnutí prístupu k dokumentom vo veciach T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 a T-509/08.

3. **Konanie o žalobách vo veciach T-496/08, T-497/08 a T-498/08 v rozsahu, v akom sú podané proti implicitným rozhodnutiam o zamietnutí prístupu k dokumentom, sa zastavuje.**

4. **V zostávajúcej časti sa žaloby zamietajú.**

5. **Spoločnosť Ryanair Ltd je povinná nahradiť trovy konania vo veciach T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 a T-509/08.**

6. **Európska komisia okrem vlastných trov konania znáša aj trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Ryanair Ltd vo veciach T-496/08, T-497/08 a T-498/08.**

Papasavvas Wahl Dittrich

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. decembra 2010.

Podpisy